

De oude Zijderoute deel 2

En adembenemende reis met eigen camper door

Centraal Azië! Een reis van 96 dagen door 9 landen.

Tekst: Nardi Vaanholt en Marijke Hellema

Fotografie: Nancy Verheijen en Hans Schrijen

ONDERWEG NAAR EEN WILDCAMP

Kazachstan

In 2007 reden wij ook door dit immense grote land, het op acht na grootste land ter wereld (70 x Nederland) waar maar zes mensen per vierkante kilometer wonen. Een land om in te verdwijnen. Nu rijden wij de zuidoostelijke route via Oyzylorda, Shymkent naar Almaty.

Bij Ozinki steken wij de grens over naar Kazachstan. De vele diepe gaten in de weg komen ons vertrouwd voor. Maar de Columbus moet even wennen aan deze oneffen ondergrond. Als wij de voorste gaten ontwijken vindt onze Columbus met zijn achterkant andere gaten. De komende dagen leggen we behoorlijk wat kilometers af. Het zit ons mee, de wegen zijn schitterend en de lucht stralend blauw. Het hotel in Aktobe waar wij zouden overnachten is inmiddels gesloten. Maar een grasveld bij een meertje biedt uitkomst. Tegenover ons staat een groot restaurant waar aan de lopende band verschillende bruidjes en hun feestvierende familie naar binnen gaan. Er wordt in Kazachstan veel getrouwd. En dan vooral in tule en grote witte limousines.

Het kost veel tijd om dit grote land te doorkruisen. De vele kuddes, de slechte wegen en de talrijke politiecontroles vergroten de snelheid ook niet. Bij de zoveelste aanhouding, ik had echt 10 km te hard gereden, hebben wij weer al onze vaardigheden ingezet. En toen niets hielp, heb ik mijn leeftijd maar in de strijd gegooid. En tot onze grote verbazing werkte dit. Waarom? Wij hebben geen idee.

Aral

Op weg naar Aral gaat de steppe langzaam over in woestijn. De uitgestrektheid houdt op en zandduinen komen er voor in de plaats. De vele geiten, koeien en paarden verdwijnen en worden vervangen door kamelen en dromedarissen. Maar ook hier lopen de beesten vrij rond en blokkeren regelmatig het verkeer omdat zij denken dat het 'gras' bij de burens groener is. De overnachting bij het droge Aralmeer gaat niet door. De weg blijkt door eerdere slechte weersomstandigheden niet begaanbaar te zijn. De trieste aanblik van verroeste schepen in het uitgedroogde Aralmeer blijft ons bespaard.

Wij doen een poging om het Kosmodroom van Baikonur te bezichtigen. Het is de oudste en grootste raketlanceerbases ter wereld. De Russen hebben de stad van Kazachstan gehuurd en om op de bases te geraken moet je toestemming hebben van de Russische overheid. Na anderhalf uur wachten en overleggen blijkt het antwoord een 'njet', wij mogen er niet in. Jammer, wij hadden wel willen zien waar André Kuipers in 2013 de ruimte werd ingeschoten.

Hans en Nancy weten een mooie plek aan irrigatiekanalen. Omdat wij in het mulle

zand moeten inparkeren, krijgen wij van Hans nog enige nuttige instructies over rijden in het zand. Vinden wij beiden leuk. De mooie plek bleek bij nader inzien het jachtterrein van een horde muggen te zijn. Eenmaal binnen in de bus bleken honderden muggen met ons meegekomen te zijn. Twee uur hebben wij staan meppen en net nadat we denken de laatste te hebben doodgeslagen, zien wij er weer tientallen vliegen. Er is geen doorkomen aan. Marijke geeft het op. Doet oordoppen in en neemt een slaappil. Ik mep nog even door en wordt de volgende morgen wakker met tientallen muggenbeten.

Met behulp van de aanwijzingen van Hans raken wij ook weer zonder problemen uit het mulle zand. Ook vandaag weer een lange rijdag. We willen vanavond in Turkestan arriveren, een belangrijke plaats aan de zijderoute. Uiteindelijk komen we in de middag in Turkestan aan. Wij staan midden in de stad, onder de bomen en aan de rand van de vijver. We hebben er een schitterend zicht op het mausoleum van Khoja Achmed Jassawi, een belangrijke Islamitische profeet, dichter en mysticus (1094-1166). Hij wist de leer en de geboden van Allah voor het gewone volk duidelijk te maken. En vooral de spirituele kant van de Islam te benadrukken door meditatie, geduld en ascese. Op de plek waar hij is begraven is dit prachtig mausoleum gebouwd.

Om in Taraz te geraken zijn wij de hele dag bezig. Onze goed afsluitbare emmer voorzien wij van water en sop, gooien onze was erin en aan het einde van de dag is onze was schoon. Slechte wegen hebben voor ons ook voordelen. De route is afwisselend en mooi. De temperaturen bereiken de hoogte van ons wegnummer 39. De vele politiecontroles zorgen ook niet voor afkoeling.

CHARYN CANYON

'THUIS' OP DE OUDE ZUIDERROUTE

Almaty

Na twee dagen rijden komt er een welverdiende rustdag in de bergen. Met verse voorraden levensmiddelen rijden wij het natuurpark Ile Alatau in. Het is weekend en veel inwoners van Almaty trekken de bergen in om te barbecueën. Wederom een mooie plek om te overnachten, vlak onder een waterval. Als wij voor vertrek uit het natuurpark onze watervoorraad willen aanvullen, staat er helaas een man voor ons met twintig lege vijf-literflessen. Dat gaat even duren, en hij is niet de enige. Er is maar een waterstroompje, niemand heeft in deze omgeving stromend water. Wij kunnen ons dat niet meer voorstellen.

De rondweg om Almaty is rustig. Aan de

kant van de weg kopen wij onze groente, rijden twintig kilometers piste en belanden dan in een prachtig gebied vol met canyons, genaamd de Charyn Canyon.

Het waypoint uit het routeboek kunnen wij niet bereiken. Onze Columbus kan de afdaling niet aan. Wij staan op een smalle weg waar wij ook niet kunnen keren. Wij wachten op Hans om te horen hoe wij ons uit deze situatie moeten manoeuvreren. Hadden we het al warm, zit ook de temperatuur nog eens tegen de 40 graden. Hans rijdt onze camper achterwaarts het smalle heuveltje af waar wij weer kunnen draaien. Na enig zoeken vinden Marijke en ik een schitterende plek met grandioos uitzicht op de canyon. Er is maar een nadeel: we staan wat schuin.... met het

gevolg dat niets op z'n plek blijft staan. Maar dat nemen wij graag voor lief.

Op onze laatste dag in Kazachstan hebben we nog steeds last van een metaalachtig gerinkel in de auto maar we kunnen niet thuisbrengen. Hans gaat op de grond liggen, laat ons voorbij rijden en onderzoekt alle mogelijkheden. Wat we ook proberen, het blijft voorsnog een raadsel.

De lange rijdagen liggen nu grotendeels achter ons. Vanaf nu zal het tempo lager en het aantal niet-rijdagen groter worden.

Kirgistan

Een land omgeven door hoge bergtoppen van meer dan 7000m met daartussen kraakheldere meren. Meer dan 90% van het grond-

MAUSOLEUM VAN AISHA BIBI - TARAZ

GAUJAR ANA MAUSOLEUM - TURKESTAN

KATHEDRAAL VAN ST. NICHOLAS - AKTOBE

gebied ligt boven de 1500 meter en hoger, het wordt wel het Zwitserland van Centraal Azië genoemd. Het land is sinds het opheffen van de Sovjet-Unie in 1991 onafhankelijk en een democratische republiek.

De oorspronkelijke nomadische Kirgiziërs, die nu nog als half nomaden leven, beslaan 50% van de bevolking, en worden aangevuld door ondermeer 15% Russen en 15% Oezbeken. Van de bevolking is 80% moslim (soennieten).

In de buurt van Karakol gaan we de grens met Kirgistan over. Onze groep en een Franse motorrijder zijn de enige buitenlanders. De afhandeling van de formaliteiten gaat correct maar langzaam. Voor de eerste 40 kilometer op Kirgizisch grondgebied hebben wij twee uur nodig ... In Tüp doen wij de gebruikelijke dingen: geld wisselen en pinnen, een simkaart voor de telefoon en een stick voor internet kopen. Nog niet gewend aan de nieuwe lappen geld denken wij voor zeven euro een internetstick te hebben gekocht. Als blijkt dat het 70 euro is kunnen wij het niet meer inwisselen ..., reizen kost geld!

Voorbij Karakol staan we twee nachten op een schitterende plek aan het Issyk Köl, het tweede grootste bergmeer ter wereld, met uitzicht op de besneeuwde toppen van het Tian Shan gebergte.

Dankzij een ingeving van Hans is eindelijk de oorzaak bekend voor het al weken rammelende geluid in onze auto. Het blijkt uiteindelijk het niet goed sluitende kluisdeurtje te zijn die het lawaai veroorzaakt Twee kleine rubberjes doen wonderen. Wat een opluchting, geen wezenlijke mankementen aan ons voertuig!

Op weg naar Jeti Örgüz, een rode rotsformatie die met enige fantasie zeven stieren verbeeldt, bekijken wij in Karakol de twee belangrijkste bezienswaardigheden: de Dungan Moskee uit 1910, belangrijk omdat

dit de enige moskee is die de verwoestingen in de Sovjet periode heeft doorstaan; en de Kathedraal van de Drie Eenheid, een mooi houten gebouw uit 1895. Tijdens ons bezoek werd er een doopplechtigheid

gehouden. Kinderen in de mooiste outfits staan met hun ouders te wachten tot zij aan de beurt zijn. De weg naar Jeti Örgüz is schitterend. Veel groen, een snel stromende rivier, overal jurts. En daar tussen, aan het water, staan wij met onze campers.

Karakol

Elke zondag is er een grote veemarkt in Karakol. Mensen uit de weide omgeving komen hier naar toe om hun vee te verhandelen. Het is een drukte van belang. Wij zien prachtig verweerde koppen, vele viltten hoeden, ettelijke gouden tanden en pakken geld van hand tot hand gaan. En het is nog maar zes uur in de morgen. Met onze gympen struinen wij door de stront, overtuigd dat wij na enkele uren precies zo ruiken als de mensen om ons heen. Op de paardenmarkt stuiven paarden met rijders ons voorbij. Kennelijk zijn het testritjes voordat tot de aanschaf van een paard wordt besloten. Schapen

en geiten worden bij de poten gegrepen en zo in de achterbak van de auto gekieperd. Marianne Thieme van de Partij voor de Dieren zou hier veel werk kunnen verzetten.

Onze overnachtingsplaats is wederom aan het Issyk Köl. Wij staan er bijna alleen. Aan het einde van de middag komen de families. Wij verbazen ons over de hoeveelheid mensen die uit een auto rollen, het begint bij zes en loopt herhaaldelijk uit tot tien personen. Men komt naar het strand om te picknicken of te barbecueën. Vele vrouwen gaan gekleed te water. De meeste mensen kunnen niet zwemmen, dus echt last van hun kleding hebben zij niet.

In een klein dorp gaan we op stap met een 'eagle hunter'. Hij jaagt al

WILDCAMP ISSYK KÖL MET ZICHT OP KUNGEJ ALTOO

40 jaar met zijn arend op dieren. Hij heeft het vak geleerd van zijn grootvader en het kost jaren om de arend zo te trainen dat hij doet wat jij wilt. Met zijn arend loopt de jager een heel eind bij ons vandaan. De prooi, een klein konijntje, wordt door de buurjongen uit een tas gehaald en op de grond gezet. Het beestje blijft verdwaasd zitten en vergeet te rennen. De arend wordt losgelaten, stort zich op het konijntje en binnen een seconde is hij dood. Wij staan er wat ontgoocheld naar te kijken.

Na een lekkere warme lunch bij de man thuis, vertrekken wij weer. Nu op zoek naar een slaapplek voor de nacht. De uitgezochte plekken blijkt door wateroverlast niet bereikbaar te zijn. Bij een nieuwe plek, direct aan het water, rijden zowel Carla en Tom als Gerard en Hannie zich vast. Onder grote belangstelling van de plaatselijke bevolking worden beide voertuigen eenvoudig door Hans uit het zand bevrijd. Een mooi middagvullend programma.

Al navigerend vindt Nancy op een landtong in het Issyk Köl, een schitterende overnachtingsstek. Aan de noordkant omgeven door de bergketen Kungej Altoo en aan de zuidkant door de Terskej Altoo. De sneeuw op de toppen van deze vier- en vijfduizend meter hoge bergen steekt helder af tegen de blauwe lucht. Met een eigen strandje en nauwelijks mensen, is dit een droomplek. We zwemmen heerlijk in het meer en lezen lekker wat. Wij genieten intens van de ongelooflijk mooie plek en krijgen niet genoeg van het schitterende uitzicht. Wat is Kirgistan mooi! Ook in de buurt van Orto Tokoy overnachten wij weer in de unieke natuur. De plekken zijn zonder uitzondering fantastisch en afwisselend. Een schitterend land om met camper te bereizen.

Song Köl

Verjaardag Marijke. Om 9 uur drinken wij gezamenlijk koffie met eigen gemaakte taart van de reisbegeleiders. We kopen in Kochkor vier plastic tanks van 20 liter voor de diesel in Oezbekistan. Samen met Iris nemen wij de soms steile, ongeasfalteerde Kalmak-pas (3447m) naar Song Köl, een meer op een plateau van 3000 meter hoogte. Alleen bereikbaar in de maanden juni tot half september. Dan gebruiken de Kirgiziërs de weiden voor begrazing van hun vee. Wij zijn opgelucht als we boven zijn. Wat een

EAGLE HUNTER ~

WILDCAMP ISSYK KÖL MET ZICHT OP KUNGEJ ALTOO ~

VEEMARKT - KARAKOL ~ ~

MAUSOLEUM VAN AISHA BIBI – TARAZ

weidsheid en ruimte. Paarden, koeien, schapen en een paar jurts. Midden tussen de Edelweiss en de paardendrollen staan onze campers op deze schitterende vlakte. De afdaling gaat stukken makkelijker. Wij stoppen regelmatig om niets van dit natuurschoon te missen. Zelfs de honderden foto's kunnen niet weergeven wat wij in werkelijkheid zien. Via een goede vierbaanse autoweg komen we bij een hotel, in hartje centrum van Bishkek. Maar niet nadat wij eerst met zijn allen onze jerrycans met diesel hebben gevuld en daarna in grote plastic vuilniszakken hebben verpakt. Nu maar hopen dat de hoeveelheid toereikend is om Oezbekistan door te komen.

Osh

Bishkek laten we achter ons en we volgen de M41 naar Osh. De weg slingert prachtig over bergpassen van 3000 meter hoogte. De moeilijkste passages zijn via lange smalle tunnels weggewerkt. De toestand van de weg is heel redelijk, het is de enige grote verbindingsweg naar Tasjkent

en al het vrachtverkeer moet hiervan gebruik maken. De weg is omgeven door jurts, deels gebruikt door Kirgiziërs die hun vee in de zomermaanden op deze pas laten grazen, en deels gebruikt om versnaperingen en souvenirs te verkopen aan de paar toeristen die hier langs komen. Even van de weg, tegen een mooie berghelling en op een recht stukje grond, is dit onze overnachtingsplek. Het wordt eentonig maar de plek is weer uniek, evenals het uitzicht.

Marijke is ziek, heeft buikkrampen en voelt zich beroerd. Gelukkig kan zij tijdens het rijden in het vaste bed van de camper liggen en dat is honderd keer beter dan in de ambulances die hier voorbij komen. Aan het einde van de dag weten Hans en Nancy, zoals steeds, een voor onze camper toegankelijke overnachtingsplek. Nu weer aan een

KATHEDRAAL VAN DE DRIE EENHEID - KARAKOL

meer waar de 'locals' aan het einde van de middag nog even komen baden. Het is een gezellige drukte maar tegen de avond keert iedereen huiswaarts en wordt het rustig. Bij 40 graden hitte is het niet goed slapen. Nancy brengt mij aan het begin van de avond een heerlijke versgemaakte gazpacho in de veronderstelling dat ik voor mij alleen niet meer ga koken. Een schot in de roos! De volgende dagen rijden we naar Osh en gaat de route gaat door de Ferganavallei. Een adembenemende route waarin de weg zich langs rivieren en meren meandert en steeds voor andere vergezichten zorgt. Het is een vruchtbaar groen gebied waar veel aan akkerbouw wordt gedaan. Rond de middag arriveren wij op onze campingplek aan de rivier. De ochtend wordt gebruikt om te zwemmen. In de middag moet er nog 200 km gereden worden om in Osh te komen. Het eerste gedeelte van de route is nog mooi, daarna verandert het landschap. Het wordt vlakker, wij passeren meer dorpen en de bedrijvigheid en handel wordt levendiger. De huizen groter en de rommel op straat minder. In deze streek wonen veel Oezbeken. Het is vandaag onze laatste dag in Kirgistan, een schitterend land waarvan wij intens hebben genoten. Oezbekistan zal weer heel anders zijn. Wij gaan het ontdekken, morgen.

Lees het verdere verloop van deze reis in het volgende CamperReisMagazine.

JURTS RICHTING OSH

CAMPERINFO

ROUTE EN AFSTAND: De afstand van Vilnius tot Göreme bedraagt ongeveer 17.000 km. De route loopt door negen landen. Afhankelijk van politieke of extreme weersomstandigheden kunnen zowel het aantal te bezoeken landen alsook de aantal kilometers wijzigen.

VOERTUIG: Een reis door Centraal Azië kan met bijna alle camper worden gereden. De camper moet natuurlijk in topconditie verkeren. Rijden op diesel is een must, goede vering en schokbrekers bieden veel voordelen, zo ook een behoorlijke bodemvrijheid. Het is noodzakelijk dat men voor meerdere dagen voor wat betreft eten, sanitair, water en stroom zelfvoorzienend kan zijn.

WEGEN: Het merendeel van de wegen op onze route zijn geasfalteerd. Slechts minder dan 3% van deze reis rijden we over niet geasfalteerde wegen. Vaak zijn de wegen te vergelijken met die van ons in Europa, soms zelfs beter. Het asfalt in deze landen heeft vaak veel te lijden door de hoge temperaturen in de zomer en door de extreme winterse omstandigheden.

OVERNACHTEN: In Centraal Azië zijn nauwelijks campings. We staan op veilige overnachtingsplekken en dit zoveel mogelijk in de vrije natuur. Indien niet mogelijk bij hotels, kerken, sportcomplexen of gewoon op een parkeerplaats of iets dergelijks.

REISORGANISATIE: De Oude Zijderoute is een 'Individueel Begeleide Avontuurlijke Overland Reis'© van Expedition Far East die u met uw eigen camper kunt maken.

www.expeditionfareast.com

CAMPERREIZEN

NAAR BIJZONDERE BESTEMMINGEN

MAROKKO

CENTRAAL AZIË

CHINA

TIBET

TURKIJE

IRAN

OEZBEKISTAN

RUSLAND

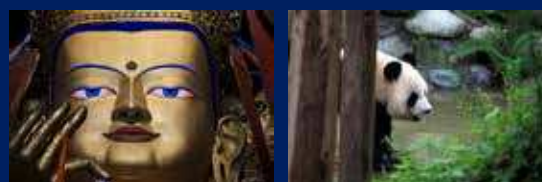
TURKMENISTAN

OEKRAÏNE

KIRGISTAN

KAZACHSTAN

WIT-RUSLAND

Azië Ontdekken 170 dagen 2017

De Oude Zijderoute 96 dagen 2018

18 oktober 2016 - presentiedag van deze reizen

www.expeditionfareast.com